



פרשת "תרומה"

פרשת השבוע – הצעה לשיחת מפקד

פרשת השבוע היא קטע מתוך חמשת חומשי התורה הנקרא בכל שבת (וראשיתו נקרא גם בימים שני וחמישי) במטרה להשלים מחזור קריאה שנתי של התורה כולה המתחיל לאחר שמחת תורה. השבת נקרא את פרשת "תרומה", הפרשה השביעית בספר שמות (פרק כ"ה פסוק א' – פרק כ"ז פסוק י"ט).

הפרשה שלנו מתמקדת בבניית המשכן - הבניין ששכן בלב מחנה ישראל בעת נדודיהם במדבר והיה מעין הקדמה לבית המקדש שייבנה לאחר שייכנס העם לארץ. המשכן היה המרכז הרוחני של העם והמקום בו ישבה הערכאה השיפוטית העליונה באותם ימים והכווינה את העם מבחינה דתית, מוסרית וערכית. בתחילת הפרשה מתואר כי א-להים מבקש ממשה שמי שיהיה שותף לבניית אותו מרכז לאומי יהיה כל אחד מבני העם שיחפוץ בכך. התנאי היחיד הוא, שיעשו זאת מעומק מתוך ליבם: **וַיִּדְבֶּר אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה. מֵאֵת כָּל אִישׁ אָשֶׁר יִדְבְּנוּ לְבוֹ תִקְחוּ אֶת תְּרוּמַתִּי" (פרק כ"ה פסוקים א'-ב').** בהמשך, בפרשות הבאות, מתואר שהיענות העם לבניית המשכן הייתה רחבה, מקצה לקצה: אנשים ונשים, נשיאים ופשוטי עם, כולם התנדבו לקחת חלק בהתלהבות גדולה. ההיענות הייתה כל כך משמעותית, עד שבשלב מסוים ניאלץ משה להורות לעם להפסיק את התנדבותם: **"וַיֵּצֵא מֹשֶׁה וַיַּעֲבִירוּ קוֹל בְּמַחְנֵה לְאֹמֶר אִישׁ וְאִשָּׁה אֵל יַעֲשׂוּ עוֹד מְלֶאכֶה לְתְרוּמַת הַקֹּדֶשׁ" (פרק ל"ו פסוק ו').**

התנדבות העם שהתגלתה בבניית המשכן חזרה על עצמה פעמים רבות בצמתים משמעותיים בקורות עמנו: בימי מלחמת ישראל נגד הפלישתים בימי שאול המלך, בעת שיבת ציון בימי עזרא, וכן בעת החדשה בזמן ההתרמה בקופות הכחולות הידועות לרכישת קרקעות בארץ על ידי קק"ל. בשנת תר"ס, 1990, חיבר המשורר ביאליק את השיר "למתנדבים בעם" הקורא לכל יהודי באשר הוא לתת כל אשר בידו למען המפעל הציוני. גם באותו שיר, בחר ביאליק לצטט מתוך פרשתנו: **"לְעֶזְרַת הָעָם! לְעֶזְרַת הָעָם! בְּמָה? אֶל-תִּשְׁאַלוּ – בְּאִשֶׁר נִמְצְאָה! בְּמִי? אֶל-תִּבְדְּקוּ – כָּל לְבוֹ יִדְבְּנוּ!"** ("למתנדבים בעם", חיים נחמן ביאליק).

מבעד לאמל"ח ולסד"כ, למשמעת ולמסגרת, אין כל תחליף להתנדבות הנובעת ממצפון אישי והתגייסות להילחם ולהגן הנובעת מהכרה עמוקה בצדקת הדרך ודבקות במשימה לאור המטרה. כחיילים וחיילות, ההירתמות האישית של כל אחד ואחת מאיתנו לעשות למען הצבא והמדינה – הוא סוד כוחנו ועוצמתנו.

במלחמתנו, אנו עדים לאין ספור סיפורים על חיילים וחיילות ש"נָדְב לָבָם אִתָּם", ויצאו להיאבק כנגד האויב, כל אחד בתחומו וכל אחת במומחיותה. ההירתמות האישית והנכונות לצאת בראש לכל שיירש הם אלו שמעניקים לנו כוח ועוז לעמוד בפני כל מכשול ואתגר וילוו אותנו עד לניצחון על האויב.